

Maria Zielińska

Sanok, woj. krośnieńskie, ul.
Zamkowa 20

Informator Archeologiczny : badania 21, 238

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SANDOMIERSKI
91. Foniałowskiego 1

Patrz
późne średniowiecze

SANOK
woj. krośnieński
ul. Zamkowa 20

Muzeum Historyczne
w Sanoku

Badania prowadziła mgr Maria Zielińska. Finansował NKZ w Krośnie. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa /Hallstatt [?], wczesne średniowiecze, późne średniowiecze/ i cmentarzysko z XV-XVIII w.].

Stanowisko położone jest na lewym brzegu Sanu na tarasie nadzalewowej o wys. 301 m n.p.m. Przebadano 242 m². Odkryto 32 pochówki i grupy pochówków, niektóre z resztkami trumian. W grobach brak było wyposażenia oprócz rytualnie włożonych w usta monet. Najstarszą był denar Kazimierza Jagiellończyka wybity po 1456 r., a najmłodszymi tzw. "horatynki" Jana Kazimierza z lat 1659-1668. Pochówki należy łączyć z istnieniem cmentarza przy cerkwi lokalizowanej w tym miejscu w źródłach pisanych z XV w. Poza grobami odsłonięto 11 obiektów. Niektóre były wkopami nowożytnymi. W wypełniskach 6 obiektów wystąpił materiał archeologiczny datowany na wczesne i późne średniowiecze. Kształty, wymiary, obecność paleniska i ślady postępującej świadczą o mieszkalnym charakterze 2 obiektów, pozostałe zapewne pełniły funkcje gospodarcze. Najstarszymi obiektami okazały się 2 jamy zawierające materiał ceramiczny datowany na okres halsztacki [?].

Prace nie zostały zakończone. Przewiduje się przebadanie terenu na którym należałoby się spodziewać osadnictwa pradziejowego i wczesnośredniowiecznego nie zakłóconego późniejszymi pochówkami.

SOBOTA, gm. Bielawy
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach, Konserwator Zabytków
Archeologicznych

Badania prowadził mgr Andrzej Kosiorrek. Konsultował doc. dr hab. Leszek Kajzer. Finansował NKZ w Skierniewicach. Trzeci sezon badań. Kopiec podworski /relikty wieży średniowiecznej i dworu renesansowego/.

Kontynuowano prace z lat 1985-86. Założono wykop V o wymiarach 2,5 x 35 m z podziałem na 7 odcinków: A-G, w centralnej części oraz na południowym stoku kopca. Wyeksponowano 3 odcinki o łącznej powierzchni 37,5 m², odsłaniając - pod południowo-wschodnią ścianą zamczyska fragment fundamentu renesansowego dworu. Zbudowany on był z cegły w wątku polskim, o wymiarach 260-285 x 126-135 x 85-110 i posadowiony na 3-ch warstwach kamieni polnych. Długość całego muru wynosi 7 m. Z obserwacji wynika, że dwór był dobudowany do średniowiecznej wieży.

Na zboczu - odcinek wschodni - zaobserwowano skupisko cegieł i kamieni związanych żółtawą zaprawą wapienną. Być może jest to fundament jakiegoś bliżej nieokreślonego obiektu /mur obwodowy ?/. Kopiec usypany jest z kilku warstw mocno zbitej gliny przemieszanej z warstwami torfu, który zaobserwowano również w fosie.

Materiał ruchomy występował w postaci fragmentów ceramiki, kafli, szkła. Ponadto znaleziono - w pobliżu muru - 2 monety /półgrosz koronny Aleksandra Jagiellończyka i szeląg litewski Jana Kazimierza z 1661 r./

Dwór datuje się na 1 ćwierć XVI w.

Materiały i dokumenty znajdują się w Archiwum BBiOZ w Skierniewicach.